

U Zagrebu je u organizaciji Pastoralne komisije pri Hrvatskoj uniji viših redovničkih poglavarica u suradnji s Nacionalnim katehetskim uredom i s Katehetskim institutom Katoličkog bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu od 7. do 10. siječnja ove godine održana već tradicionalna, ovaj put *dvadeset i četvrta Katehetska zimska škola* na kojoj se raspravljalo o *1. i 2. poslanici Korinćanima*. Pavao, apostol narodâ, poručuje Korinćanima: "Ljubav nikad ne prestaje" (1 Kor 13,8). O tome su na ovom skupu govorili i raspravljali uvaženi stručnjaci i brojne vjeroučiteljice i vjeroučitelji. Neka od tamo iznesenih predavanja donosimo već u ovom broju "Kateheze" kako bi mogla biti trajan poticaj našem katehetskom djelovanju.

U svom *Općem uvodu u poslanice Korinćanima I*. Dugandžić nas upozorava da su te poslanice ujedno i "svjedočanstvo burnog nastanka jedne prakršćanske zajednice u poganskom okruženju". Kao i uvijek kada je riječ o činjenicama vjere i o povijesti spasenja, uz brižnu prisutnost Krista Gospodina tu je i čovjek sa svojim htijenjima, nestalnostima i slabostima. Pavao se hvata u koštac s problemima, *bdi*je nad zajednicom i poziva je na rast u vjeri. Tu je napose važna sastavnica *djelatna kršćanska ljubav*, "agape", "caritas" ili "duša kršćanstva", kako će to lijepo reći M. Jurčević. Naime, ističe taj autor, ta posebna kršćanska ljubav "uvijek mora biti tijelo", mora se utjeloviti, biti djelatna. U tu svrhu, podsjeća nas T. Ivančić, osobito je dobrodošla svaka *karizma*, taj *nezasluzeni milosni dar*, koji je *plod Božje dobrohotnosti*. H. Hobljaj podsjetit će nas da navještaj Riječi Božje treba biti "praćen i potvrđen djelima služenja braći u kršćanskoj ljubavi". Ona nas svojim prilogom poziva da se zauzmemo za još djelotvorniju prisutnost dijakonije u Crkvi te za njezinu trajnu i konkretnu prisutnost u katehezi i u odgoju u vjeri. Da bismo u tome mogli bolje uspjeti, potrebno je, poput Pavla i prvih kršćana, i danas nastojati imati pred očima sve ono što je, s obzirom na vjeru i kada je o vjeri riječ, specifično ljudsko. Tu nam može pomoći razmišljanje već nam dobro poznate V. Mandarić, koja napominje da su poslanice Korinćanima izraziti "primjer autentične inkulturacije kršćanstva u nežidovsku sredinu". Ona nas podsjeća i na to koja je bit i uloga *navjestitelja* Radosne vijesti, ali isto tako i na koje konkretne probleme nailazi Pavao u svom apostolskom zalaganju. Zanimljivo će zatim biti pročitati i poziv na razlikovanje vrednota i vrijednosti u životu čovjeka, kršćanina i posvećene osobe, na što će nas svojim oštroumnim zapisom upozoriti Š. Marasović. M. Aničić ukazat će nam na posebnost *kršćanskog pojma slobode*, koja, upravo stoga što je "dar raspetog i uskrslog Gospodina", treba uvijek "biti prožeta ljubavlju".

Na žalost, ograničeni prostor našeg časopisa ne dopušta nam da već u ovom broju čitateljima predstavimo sve bogatstvo razmišljanja i poticaje što su ih razni autori predstavili tijekom toga katehetskog skupa. Ispričavamo se prof. dr. N. Doganu što će njegov prilog o *Uskrsnuću i eshatologiji u 1. i 2. poslanici Korinćanima*, iako je među prvima dostavljen Uredništvu, biti objavljen tek u sljedećem broju "Kateheze".

Kao i uvijek, na kraju ćete naći recenzije i prikaze brojnih knjiga s religijskopedagoškog, katehetskog i srodnih područja.

Urednik